UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F. co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]: tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi. omnibusq[ue] euangelica documenta ...

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De s[an]cta Eulalia marty. ser. xxvj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70359

Visual Library

pugnantē legi mentis mee ⁊ captiuantē me in lege pctī. Infelix ego hō quis me liberabit ď corpe mortꝫ hui⁹? Rom. vij. Idcirco deus iudicat corpus itinerari: vt qđ ſemꝑ voluerit viuere in delitijs a vermib⁹ comedat: ⁊ qđ voluit p̄eſſe ſub terra ponatur: ⁊ qđ congregauit diuitias in modico cilicio inuoluat. Si aūt inueniret corpus ꝙ aīe in bono nō ꝯtradiceret: nec eā inclinaret ad malū: nō putrefieret i morte ipm diuina grā ꝯſeruante: ſic fuit corpus chrī. ps. Qm̄ nō derelinques aīaȝ meā īiferno nec dabis ſctm̄ tuum videre corruptionē. Et etiā ipa credit ecclia ď corpe virginis glorioſe. Quarta ratio eſt: qꝛ corpa ſctōꝝ ſunt cū magno honore et glīa ſurrectura. Quāuis em̄ glīa p̄ncipaliter fit in aīa: tn̄ gloria aīe redūdabit in corpus ſicꝰ lumē in laterna: et habebit q̄ttuor dotes/ ſic ſupra dictū eſt ⁊c̄. Da ſl̄itudinē: ſiqs crederet aliquē futuꝝ papā quantā ei reuerētiā exhiberet? Sicut faciūt clerici q̄ magnā exhibent reuerentiā cardinalib⁹: qꝛ ipos ꝑpapari ſperāt. Quāta ergo reuerētia eſt danda corporib⁹ ſcōꝝ: ⁊c̄. Ergo ⁊c̄.

¶ De ſctā Eulalia. Ser. XXVI

Diligā te domine fortitudo mea. pſal. xvij.

¶ Pro fundamēto ſmonis q̄ eſt de ſctā Eulalia virgine. orit theologicalis queſtio. ¶ Querit: vtrū ſctā Eulalia melius ⁊ nobili⁹ fecerit/ ſeruando virginitatē q̄ꝫ matrimoniū cōtrahendo? Arguit ꝙ non: oīs hō faciens: h̄ eſt ꝙ de precepto legis nature ⁊ legis diuine meli⁹ facit/ q̄ꝫ hō faciens ꝯtra illa p̄cepta: ſed obſeruatio ꝟginitatis eſt ꝯtra p̄ceptū legis nature/ cōtract⁹ matrimonij nō: patet phus v. de aīalib⁹. Natura petit generationē individuoꝝ ꝑpter ꝯſeruationē ſuaꝝ ſpecierū ⁊ cōtra p̄ceptū legis diuine. Gen. j. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrā. g̊ ſctā Eulalia meli⁹ ⁊ nobili⁹ nō fecit obſuādo ꝟginitatē q̄ꝫ mr̄imoniū ꝯtrahēdo. In oppoſitū. Amb. li. de ꝟginitate. Bona ꝯtinētia cōiugalis/ melior cōtinentia vidualis: optima mūdicia ꝟginalis. Igit ſctā Eulalia meli⁹ ⁊ nobili⁹ fecit ſeruādo ꝟginitatē q̄ꝫ matrimoniū ꝯtrahendo: ⁊ ſic q̄ſtio manet ꝑ vtraq̄ꝫ pte dubia. Ad q̄ſtionē rn̄dendum eſt ſm̄ Rich. de mediauilla. iiij. ſen. diſt. xxxiij. ar. iiij. q. ij. ꝙ ſtatus mr̄imōij/ ⁊ ſtatus ꝟginitatꝫ capiunt dupliciter. Primo mō vt referunt ad idē. ſ. ad tēpus legꝫ ſcripture: ⁊ ſic ad dubiuȝ dꝛ ꝙ ſi ſctā Eulalia fuiſſet i tali tp̄e meli⁹ feciſſet ꝯhēdo matrimoniū q̄ꝫ ꝟginitatē obſuando: ⁊ taliter intelligit argumentuȝ: qꝛ ait Rich. ibidem. Maioris meriti fuit ſtat⁹ ꝯiugalis q̄ꝫ ſtatus ob om̄i venerea delectatōe abſtinētiū. ideo h̄r Mat. xxj. Chriſt⁹ maledixit ficulnee: qꝛ ſine fructu. ideo ait Ariſto. in ethi. bonū quanto cōius tanto diuini⁹. Matrimoniū eſt ordinatū ad bonū cōe: ſcȝ ad multiplicandū gen⁹ humanū. Virginitas ꝟo eſt bonū ꝑticulare. C. ď penis. l. ſancim⁹. pena nō dat niſi ꝑ pctō. Tho. in. iiij. xviij. diſt. ar. j. pena imponebat apud romanos ſuantib⁹ ꝟginitatē: ⁊ q̄ vitā celibem ducebant. ſequit. Scđo mō ſtat⁹ mr̄imonij: ⁊ ſtat⁹ ꝟginitatꝫ capiunt: vt referunt ad diuerſa tp̄a: ſcȝ ſi referat ſtat⁹ mr̄imonij ad tēpus legis ſcripte: ⁊ ſtatus ꝟginitatꝫ ad tēpus legis grē: ⁊ ſic ad dubiū dꝛ ꝙ ſancta Eulalia meli⁹ fecit ⁊ nobili⁹ obſuādo ꝟginitatē q̄ꝫ mr̄imoniū ꝯtrahēdo: ⁊ h̄ ꝑpter tres ratiōes patentes.

Prima dꝛ rō difficultatis
Scđa dꝛ rō vtilitatꝫ
Tertia dꝛ rō difficultatis.

¶ Prima dꝛ ratio difficultatꝫ: vbi eſt maior difficultas: ibi rō virtutꝫ eſt maioris p̄mij. Sȝ eſt maior difficultas ſuare virginitatē q̄ꝫ h̄re virum. Amb. in libro de ꝟginitate. Maior certe eſt victoria ꝟginū q̄ꝫ angeloꝝ. Hiero. in carne p̄ter carnē viuere/ nō terrena vita eſt/ ſȝ celeſtꝫ. ſequit. Scđa dꝛ rō vtilitatꝫ. Illud eſt nobili⁹ ⁊ meli⁹ in q̊ eſt nobili⁹ ⁊ melius premiū/ q̄ꝫ illud in q̊ nō. Ita nobili⁹ atq̄ꝫ meli⁹. ſed in obſuatiōe ꝟginitatꝫ eſt nobili⁹ et meli⁹ p̄miū q̄ꝫ in ſtatu mr̄imonij: qꝛ virginib⁹ dat maior fruct⁹: ſcȝ centeſim⁹: ꝯiugalis trigeſimus. Prouerb. xx. Qui diligit cordis mūdiciā habet amicū regē. ſequit. Tertia dꝛ rō conformitatꝫ: tanto aliq̄d ꝑfecti⁹ eſt q̄nto maior eſt/ h̄ȝ ꝯformitatē cū ſuo p̄ncipio: ſȝ ſtatus ꝟginitatꝫ h̄ȝ maiorē ꝯformitatē cū p̄ncipio: ſcȝ dei. ſequit. Que ſūmopꝫ dilexit.

iuxta ꝟba ꝑaſſumpta. Diligā. ¶ De ſctā
Eulalia nota legendā totā quā collige in
tribꝫ punctis ſm̄ tres eiꝰ excellentias.

Primo notatur charitas ſeu ſanctitas di-
uinalis

Scđo firmitas virtualis.

Tertio ſublimitas ſeu claritas ſupnal.

Poteſt addi quarto caſtitas ꝟginalis:
⁊ ſic ſūt q̄ttuor excellentie: ⁊ in hoc fuit ex
cellentior angelis: qꝛ virginitas eſt in car
ne corruptibili.

¶ Prima ḡ ⁊c̄. Charitas ad hoc vt ſit ve
ra: req̄rit ꝯcurſum trium graduū. Primo
cordis. Scđo oris. Tertio opis. Veritas
eīn eſt adequatio rei ad intellectū. Quan-
do ḡ motus interior volūtatis diſcordat
ab actibꝫ interioribꝫ: n̄ dicit̄ veritas: ſꝫ fal-
ſitas. Verbi gr̄a. Si diceres alicui ꝙ eū
diligis ⁊ vocas eū fratrem/ ⁊ dicis ei dul-
cia verba/ ⁊ intus in corde nō habes dile-
ctionem: ecce falſitas. Talis charitas ſiue
amor eſt hodie in multꝭ q̄ habēt mel i ore
et fel in corde. Cōtra hoc dic̄ pſal. Qui lo-
quunt̄ pacē cū ꝓximo ſuo/ mala aūt i cor-
de eoꝝ. Da illis ſꝫ opera ipoꝝ. p̄s. lxxvij.
Item alibi. Et dilexerūt eum in ore ſuo: ⁊
lingua ſua mētiti ſūt ei. Oportet ḡ ꝙ ver-
ba ⁊ cor ſint cōformia. Plus etiā requirit̄
ꝙ opus exterius ꝯformetur ſubueniendo
ꝓximis in neceſſitate: vt dr̄. j. Joā. iij. Si
q̄s habuerit ſubſtantiā mūdi huiꝰ/ ⁊ vide
rit fratrē ſuum neceſſe habere/ et clauſerit
viſcera ab eo: quomō charitas dei manet
in eo? Itaqꝫ filioli nō diligamꝰ verbo ne-
qꝫ lingua/ ſꝫ opere ⁊ veritate. Nota. Ver-
bo/ id eſt interiori dilectiōe: quia verbū eſt
cōceptus mentis: neqꝫ lingua/ ſcilicet tm̄:
ſed ope ⁊ veritate: tūc ḡ eſt vera charitas
Sic ergo beata Eulalia diligebat deum
corde/ ore/ et opere. Corde: qꝛ vt dicit le-
genda. Eulalia generꝭ alti et pulchritudi
ne inſignita. virgo humilis ⁊ deuota: to-
to corde ſuo vacabat in ſeruitio dn̄i noſtri
Jeſu chr̄i. Nota: toto corde/ nō partē cor-
dis dedit chr̄o: ſed totū. Vn̄ dicit̄ Mat.
xxij. Diliges dn̄m deū tuum ex toto corde
tuo ⁊c̄. Nota cōtra illos q̄ volunt cū deo
diligere alia preter deum: ſcꝫ aurum/ argē-
tum. ceteraqꝫ tempalia. ⁊ ſic inferunt non
modicam iniuriā deo: quia faciunt illum
ſocium auri et argenti vel hmōi in regno
cordis ſui: cum tn̄ nulla ſit pacifica poſſeſ
ſio. quando duo reges ſunt in vno regno.
Vn̄ Luca. Nulla fides regni ſocijs: oīſqꝫ
poteſtas Impatiens conſortis erit. Sic
etiam oſtendit in ore. Unde erat in qua-
dam poſſeſſione: parum diſtante a ciuita-
te Barchinone. vbi quotidie cū ſuis pu-
ellis domeſticꝭ laudibus diuinis vacabat
et hymnis. Dic practice quomodo ſurge-
bat ad matutinas. vnde propter ſuas vir
tutes et humilitatem a parentibus dilige
batur. ¶ Tertio oſtendit opere. Jeiunan
do/ penitentiam agendo: et alia bona ope
ra faciendo/ et quod excellentius eſt deſi-
derabat martyrium pati pro chriſto. quod
eſt excellētius opus charitatꝭ: iuxta illud
Joannis. xiiij. Maiorem charitatem ne-
mo habet vt animam ſuam ponat quis ꝓ
amicis ſuis. Et deſiderium eius fuit ad-
impletum: vt infra patebit. p̄s. Deſideri-
um anime eius tribuiſti ei domine: et vo-
luntate labiorum eius non fraudaſti eū.
¶ Secundo firmitas virtualis. Et hoc
oſtenditur in eius martyrio. Ubi Nota
quomodo temporibus eius venit Dati-
anus vicarius imperatoris Diocletiani
ad partes illas. et iuſſit omnes chriſtanos
perquiri vt idolis ſacrificarent/ aut diuer
ſa tormenta ſubirent vſqꝫ ad mortem: q̄ð
audiens beata Eulalia gauiſa eſt et gra-
tias agebat deo/ quia videbat de proximo
ſuo eſſe: vt ſuum deſiderium adimplere-
tur. Cunqꝫ parentes et amici viderent eā
ſic alacrem et ſentirent hoc: timebant val
de/ quid nam beata Eulalia factura eſſet
cunqꝫ illam de hoc interrogarent: nemini
dicebat propoſitum ſuum. Adueniente er
go nocte in primo gallorum cantu receſ-
ſit a domo patris et acceſſit ad ciuitatem.
Barchinone: quam cum ingreſſa eſſet au
diuit crudele edictum Datiani preconi-
zari: ꝙ omnes chriſtiani aut idolis ſacri-
ficarent/ aut mortem per diuerſa tormen-
ta ſubirent. Tunc ergo feruore diuino ac
cenſa ⁊ mota acceſſit cōſtanter ad Datia-
num: ⁊ eum redarguit de tribꝫ. Primum
de quo redarguit: erat malū: ſecūdum pe
ius: tertium peſſimū. Primo ꝙ cum ſede-
ret in alta ſede poteſtatis non recordaba-
tur/ ꝙ deꝰ erat creator ſuus. ſcđo dixit q̄re
nō vererꝭ honorē deo debitū idolis exhibe

re: in quib⁹ demões ꝯtinerent. Tertio ꝙ
peius eſt etiã chriãnos q̇ ſunt veri adora-
tores vnius diuini numinis idola adora-
re cõpellis. Cui Datian⁹ ait. Que es tu
q̄ nõ iuſſa ad iudicis tribunal acceſſiſti: ⁊
deos nr̃os blaſphemaſti/ impatoribꝰ de-
traxiſti/ ac mihi nõ leuẽ iniuriã intuliſti:
Tu q̄ tã ſtulte loqueris: ⁊ tã p̄ſumptuo-
ſe ad tribunal meũ aduenisti: Cui Eula-
lia. Ego ſum inq̇t Eulalia ancilla Jeſu
chr̃i: cui⁹ fide ⁊ ſpe firmata veni ad incre-
pandũ te ꝙ relinq̇s deũ/ adoras idola et
alios adorare cõpellis: ꝓpter qḋ deus cõ-
dẽnabit te ⁊ ſequaces tuos. Tũc Datia
nus furori repletus dedit ſibi duplex mar
tyriũ. Primo nanq̃ iuſſit beatã Eulaliã
manibꝰ ligari: et acerbe ꝑ ſuos miſtros a
tergo flagellari. ꝙ dũ fieret dixit Datia-
nus. Nũc vbi eſt deus tuus vt liberet te:
in cuius noie veniſti ad me arguẽdũ. Sz
ſi vis liberari: dic ꝙ ignorãs quanta eſſet
poteſtas iudicis ⁊ dominij tꝑalis hoc feci
ſti. Cui Eulalia. Reprobe p̄ſes cur mihi
ſuggeris vt mentiar: cũ mẽdaces inferni
ignibꝰ crucient: Si ei deos tuos demões
nominaui nil temere ꝓtuli. Nolo mẽtiri:
qꝛ imo ſcio quanta eſt tꝑalis poteſtas: qꝛ
modica ẽ ⁊ vana et nullius momẽti: ſicut
vter plenus vẽto. Poteſtas aũt dei ⁊ dñi
noſtri Jeſu chr̃i eſt infinita ⁊ nunq̃ fini-
tur: qua poteſtate ip̄e ꝯdẽnabit te ⁊ oẽs
idolatras. Anteq̃ tamẽ ſibi inferri face-
ret ſcḋm martyriũ p̄ſes iniunxit militibꝰ
vt eã blãdis monitis immutare niterent.
Qḋ cũ milites feciſſent: nec id ꝑagere va
lerẽt: iuſſit Datianus ſibi ſecundũ marty
riũ inferri qḋ fuit hoc: qꝛ affigit in eculeo
⁊ ex vngulata ferreis pectinibus vſq̃ ad
oſſa penetrãtibꝰ torquet diutiſſime ⁊ faci
bus accẽſis pice ⁊ oleo delinitis eius late
ra ꝯtinue exurunt. Cui Datianus etiam
improperãs dicebat. Vbi eſt deus tuus:
Sacrifica dijs ⁊ viues. Cui eulalia. Chri
ſtus deus me⁹ mecũ eſt. Sed tu indign⁹
es illũ videre. Tũc p̄ſes rabie plen⁹ fecit
ignẽ copioſum accẽdi: et faces ardẽtes cir
ca latus eius apponi. Eulalia aũt canta-
bat dicẽs. Ecce em̃ deus adiuuat me ⁊c̄.
Et rogauit dñm vt ignis ille extinguere
tur vt credẽtes videãt: ⁊ laudẽt potentiã
dñi nr̃i Jeſu chriſti. Oratiõe autẽ cõpleta
flamme extincte ſunt. Datianus autẽ fe-
cit ignẽ iterũ accẽdi: ⁊ oleũ ſuꝑinfundi. ſed
flãma accẽſa cõburebat miſtros. ⁊ pre ni-
mio terrore ceciderũt in terrã. Et tũc btã
Eulalia emiſit ſpũm. Premiſſa oratione
hac iube me deus ſuſcipi i pace in requiẽ
beatoꝝ faciens mecũ ſignũ in bonũ vt vi
dẽtes tuã potẽtiã bñdicãt. Patz ergo ei⁹
firmitas ꝟtualis: ido dicit Cañ. vlti. For
tis eſt vt mors dilectio. Et ifra. Aque mł
te nõ poterũt extinguere charitatem: nec
flumia obruẽt illã. Itẽ Rom. viij. Quis
nos ſeparabit a charitate chr̃i: ⁊c̄. Eſt em̃
firmitas q̄dã vitioſa q̄ dr̃ ꝑtinacia: qñ hõ
eſt durus/ qñ nõ opꝫ ⁊ vbi nõ optet. Sic
firmitas virtuoſa eſt qñ ẽ firm⁹: vbi opor-
tet ⁊ qñ oportet: viꝫ ꝓ virtute ſeruanda.
Matth. v. Beati q̇ ꝑſecutionem patiunt
ꝓpter iuſtitiã. Itẽ Eccli. xviij. Pro iuſti-
tia agonizare ꝓ aia tua: ⁊ vſq̃ ad mor. cer
ta ꝓ iuſtitia. ¶ Tertia excellẽtia eſt ſub-
limitas ſuꝑnalis. Hãc oñdit de⁹ in ſignũ
magni p̄mij ſui. Triplex autẽ ſignũ oñdit
deus indicatiuũ glie ſue. Primũ eſt: quia
ſtatim poſtq̃ beata Eulalia emiſit ſpũm
viſa fuit colũba de ore ei⁹ exiens: q̄ in celũ
aſcẽdit. De quo ꝓpl's ibi exiſtẽs mirat⁹ eſt
valde: ⁊ chr̃iani ibi exiſtentes letati ſunt
valde ⁊ grãs egerũt dño q̇ dignos fecerat
habere ꝯciuẽ coꝝ aduocatã in celo. Se-
cundũ ſignũ mirabile fuit: qꝛ poſt ei⁹ mor
tẽ Datianus nec ſic ſatiatus iuſſit corp⁹
btẽ Eulalie tãdiu in patibulo ſuſpendi et
cuſtodiri: donec aues illḋ deuorarẽt. Sz
deus miſit nubẽ quãdã cũ magna niuiũ
copia de celo q̄ corpus operuit adḋ vt cu
ſtodes illud videre nõ poſſent: ſed ꝑterri-
ti ſe elongauerunt ⁊ alonge cuſtodiebant
Poſt triduũ v̄o chr̃iani deuote venerũt ⁊
corpus illḋ ſuſceperũt cuſtodibꝰ nihil ſen
tientibꝰ ſed dormiẽtibꝰ. Inuolutũq̃ pan
nis linteis p̄cioſis vngẽtis vnxerũt illud:
⁊ ſepelierũt in baſilica ſancte Marie in ſe
pulchro marmoreo ſb terre viſceribꝰ. Ter
tiũ ſignũ fuit: qꝛ inter chr̃ianos illos erat
brũs Felix q̇ in ꝯfeſſiõe diligebat ſincere
beatã Eulaliã. ⁊ vidẽs corpus ſuũ dixit.
O mirabilis puella tu meruiſti obtinere
palmã martyrij p̄or nobis ꝓpter amorem
dñi noſtri Jeſu chr̃i. Et tũc btã Eulalia
iam diu mortua ore riſit. de quo oẽs mira

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ti ſunt ⁊ gauiſi valde: ceperūt cātare. Cla
mauerūt iuſti ⁊ dn̄s exaudiuit eos: et ſic
reuerētiſſime corpus illō ſacrū ſepelierūt:
qō modo eſt in ciuitate Barchinone. Ro
gemus ergo dn̄m ⁊c. ¶ Paſſa eſt aūt bea
ta Eulalia i ciuitate Barchinone. xij. fe//
bruarij. Anno dn̄i. cclxvij. ſub Diocletia//
no ⁊ Maximiano imꝑatoribꝫ. Legiꝉ i le
gēda be. Eulalie: ꝙ q̇dā ō nocte egrediēs
ciuitatē Barchinone. Cum ꝑuenisset ad
q̄ndā locū q̇ collis de celata dr̄. Inuenit
ibi equitātiū armatoꝝ inumerabilē aciē:
q̇ quaſi turbati iter ſe: nūc hinc: nūc inde
ꝑ iter publicū diſcurrebāt. Audiuitq̄ʒ vnū
dicētē eoꝝ duci. Quid moramur. Intre//
mus hāc vrbē peccatricē: ⁊ eā funditꝰ de//
leamus. Cui dux dixit. Nunq̇d vides ꝙ
illa inuicta Eulalia in medio vie cū cruceꝫ
vexillo obuiam nobis exit: Nō eſt nobis
poſſibile vt militē celeſteꝫ potiſſime tanti
meriti ſuꝑemus. Ille aūt vir hec videns
forti animo effectꝰ talia verba dixit vni ex
illis. Qui eſtis vos: ⁊ q̇d queritis in hoc
loco: Cui ille. Ciues ſumus inferni q̇ cu//
pimus hāc vrbē ſubuertere: ſed vnica dei
ꝟgo Eulalia noīe: cuius corpꝰ in hac vr//
be eſt tumulatū a multo tēꝑe citra a nr̄o
deſiderio nos repellit. Et ꝯfeſtim ab ocu
lis itinerātis tota euanuit acies armato//
rū. Ille aūt q̇ hec vidit q̇buſdā ſibi charꝫ
hec ꝓtulit. Sed ne detractoribꝫ videretur
delirus: multis diſſimulādo ſubticuit.

¶ In cathedra ſancti Petri. Sermo. XXVII.

EGo dico tibi q: tu es Petrus. Matth. xvj.
Feſtū hodiernū diciꝉ de cathe//
dra ſcti Petri. Rō eſt: q: hodie fuit ithro
nizatus. Quādo aliq̇s eligiꝉ in ep̄um vel
papā poniꝉ cū mitra in capite. Sic factū
fuit de btō Petro apl'o: quē chr̄s eligit in
papā ⁊ vicariū ſuū vt poſt ſuā paſſiōem ⁊
reſurrectionē cōfirmaret eū dicēs. Paſce
agnos meos. Joā. xxj. Reſtabat ḡ vt in//
thronizareꝉ tanq̄ʒ vicarius chr̄i: cui chr̄s
cōmiſit ꝑtātē diuinā ⁊ ſuis ſucceſſoribꝫ: et
hodie fuit inthronizatꝰ. ⁊ de hoc facimus
feſtū hodie. ⁊ de hoc etiā erit ſmo nr̄: ſed
ꝑus ſaluteꝉ virgo gl'ioſa ⁊c. Ego dico ti//
bi ⁊c. ¶ Pro fundamēto ſmonis in quo
agiꝉ de cathedra ſcti Petri: oriꝉ theologi//
calis q̄ſtio. ¶ Queriꝉ. Vtꝝ ſctūs Petrꝰ
apl's fuerit a deo ſiue chr̄o magis dilectꝰ:
Arguiꝉ ꝙ nō. ſctūs Joannes euāgeliſta
fuit magꝫ familiaris cū chr̄o: q: dormiuit
in gremio ſuo: etiā ſuā in mortis articulo
matrē cōmēdauit: etiā q: ſibi reuelauit ſe
creta q̄ Petro reuelauit. Sequiꝉ in oppo//
ſitū amare aliquē eſt ei velle bonū: ſʒ chr̄s
maiora dona dedit Petro q̄ʒ alijs: ḡ ſctūs
Petrꝰ fuit a deo ſiue chr̄o magis dilectꝰ. ⁊
ſic queſtio manet ꝓ vtraq̄ʒ ꝑte dubia. Ad
queſtionē reſpondēdū eſt ſm Sco. in. iij.
diſt. xxxij. q. j. ꝙ dilectio dei ſiue chriſti cō//
ſideraꝉ dupliciter. Primo vt eſt actus ope
rantis: ⁊ ſic ad dubiū diciꝉ ꝙ deꝰ ſiue chri
ſtus n̄ magꝫ dilexit Petrū q̄ʒ alios apl'os:
quia deꝰ non ſuſcipit magis neq̄ʒ minus.
Secūdo dilectio dei cōſideraꝉ: vt tranſit
ſuꝑ obiecta: et quātū ad bona volita ipis
dilectis. Ideo dicit Sco. ibidē ꝙ deus nō
vult nō p̄deſtinatis tāta bona q̄ʒta p̄deſti//
natis: nec illis quibꝫ diciꝉ iraſci vult tantū
bonū quantū vult illis quibꝫ nō diciꝉ ira//
ſci: et ſic ad dubiuʒ diciꝉ ꝙ deus ſiue chr̄s
hoc mō magis dilexit ſctm̄ Petrū. et ſic a
deo ſiue chriſto ſanctus petrꝰ fuit magꝫ di
lectus inter ceteros apl'os. et h̄ ꝓpter quat
tuor que poſt hac declarabuntur obnixe: ⁊
ſic de alijs.

Primo ꝓpter fidei cōfeſſionē.
Scdo ꝓpter eccleſie gubernationē
Tertio ꝓpter peccati deplorationē.
Quarto ꝓpꝉ miraculoꝝ coruſcationē.

¶ Primo ꝓpter fidei cōfeſſionē quā ſan//
ctus Petrus ꝯfeſſus eſt. dicēdo tu es chr̄s
ſine qua impoſſibile eſt deo placere. Pau//
lus ad Hebreos. ij. ſine fide impoſſibile ē
placere deo Tho. iij. ꝑte. ſū. q. iij. cū confeſ
ſio fidei cadat ſub p̄ceptis affirmatiuis q̄
nō obligant ad ſemꝑ: ſed ꝓ loco et tempo//
re. Ideo ꝓ loco ⁊ tēpore obligaꝉ homo ad
ꝯfeſſionē huius: quā ſanctus Petrꝰ habu//
it confitendo diuinitatē et humanitatē ſi//
mul. cuʒ dicit chr̄o hoc qō habeꝉ Mat. x.
tu es chriſtus filiꝰ dei viui. ſequiꝉ. Secū//
do propter eccleſie gubernationē quā chri
ſtus Petro cōtulit dicendo. tu es Petrus
et ſuper hanc petram edificabo eccleſiam